

Overeenkomsten, op 4 september 1958 te Istanbul gesloten, inzake verandering van geslachtsnamen en voornamen en inzake internationale uitwisseling van gegevens op het gebied van de burgerlijke stand

BRIEF VAN DE MINISTER VAN BUITENLANDSE
ZAKEN

Nr. 1

's-Gravenhage, 9 januari 1962.

Ter griffie van de Tweede Kamer der Staten-Generaal ontvangen: 23 januari 1962.

De wens, dat deze overeenkomsten aan de uitdrukkelijke goedkeuring van de Staten-Generaal zullen worden onderworpen, kan door of namens de Kamer of door ten minste dertig leden der Kamer of door de Gevolmachtigde Minister van Suriname, onderscheidenlijk van de Nederlandse Antillen, te kennen worden gegeven uiterlijk op 22 februari 1962.

Ter voldoening aan het bepaalde in artikel 60, lid 2, en onder verwijzing naar artikel 61, lid 3, van de Grondwet, alsook naar artikel 24, eerste lid, van het Statuut voor het Koninkrijk der Nederlanden, de Raad van State van het Koninkrijk gehoord, heb ik de eer U Hoogedelgestreng hiernevens over te leggen de op 4 september 1958 te Istanbul gesloten Overeenkomst inzake verandering van geslachtsnamen en voornamen (*Trb.* 1960, 48)¹⁾ en de terzelfder tijd gesloten Overeenkomst inzake internationale uitwisseling van gegevens op het gebied van de burgerlijke stand, met modellen (*Trb.* 1960, 49)¹⁾.

Eén toelichtende nota bij de overeenkomsten gelieve U Hoogedelgestreng hiernevens aan te treffen.

Wat het Koninkrijk der Nederlanden betreft, zullen de overeenkomsten voor het gehele Koninkrijk gelden.

Aan de Gouverneurs van Suriname en van de Nederlandse Antillen is verzocht, bovengenoemde stukken op 23 januari 1962 over te leggen aan de Staten van Suriname, onderscheidenlijk van de Nederlandse Antillen.

De Gevolmachtigd Ministers van Suriname en van de Nederlandse Antillen zijn van de overlegging in kennis gesteld.

De Minister van Buitenlandse Zaken,

J. LUNS.

Toelichtende nota

De onderhavige, op 4 september 1958 te Istanbul tot stand gekomen overeenkomsten danken hun ontstaan aan een initiatief van de „Commission Internationale de l'Etat Civil". Ter toelichting diene het volgende.

*Overeenkomst inzake verandering van geslachtsnamen
en voornamen*

De overeenkomst heeft uitsluitend betrekking op geslachtsnaam- en voornaamveranderingen die door de bevoegde autoriteiten in de betrokken landen worden toegestaan aan eigen onderdanen en die geheel los staan van wijzigingen in de staat van bedoelde personen, welke mochten zijn ingetreden. Ook rechterlijke beslissingen tot rectificatie van geslachtsnamen en voornamen vallen buiten de werking van de overeenkomst.

Artikel 2 sluit aan bij de reeds in vele landen door de administratie gevolgde praktijk, in beginsel slechts aan de eigen onderdanen naamsveranderingen toe te staan. Na bekrachtiging van de overeenkomst zal het ten aanzien van de onderdanen van de andere partijen bij de overeenkomst niet meer mogelijk zijn, op die regel uitzonderingen te maken, tenzij de betreffende onderdanen tevens eigen onderdanen zijn.

Ingevolge artikel 3 zullen de toegestane veranderingen van geslachtsnamen en voornamen van eigen onderdanen door alle overeenkomstsluitende Staten worden erkend, terwijl tevens ten aanzien van de naamsveranderingen van staatlozen en van vluchtelingen in de zin van het Verdrag van Genève van 25

¹⁾ Nedergelegd ter griffie, ter inzage van de leden.

Aan
de Heer Voorzitter van de Tweede Kamer
der Staten-Generaal

juli 1951 een regeling wordt getroffen. Een exequatur behoeft niet meer te worden gevraagd en de veranderingen zullen zonder verdere formaliteiten op de kant der akten van de burgerlijke stand der betrokken personen worden aangetekend. Dienengevolge zal bij voorbeeld een in den vreemde geboren Nederlander wiens geslachtsnaam door de Kroon gewijzigd werd, er van verzekerd zijn, dat de verandering op zijn geboorteakte zal worden aangetekend zonder dat hij hiervoor de rechter behoeft te adieren.

Aan een voorbehoud als bedoeld in artikel 5 bestaat wat het Koninkrijk betreft voorlopig geen behoefte. Zou bij voorbeeld aan een in het Koninkrijk wonende Nederlander, die tevens Belg is, een gevraagde naamsverandering zijn geweigerd en zou hij zich vervolgens ter verkrijging van dezelfde naamsverandering met succes tot de Belgische autoriteiten hebben gewend, dan kunnen met een beroep op de openbare orde (artikel 3, eerste lid) de erkenning en de kantmelding worden geweigerd.

Overeenkomst inzake internationale uitwisseling van gegevens op het gebied van de burgerlijke stand

Deze overeenkomst beoogt de uitwisseling van gegevens omtrent huwelijk en overlijden. De gegevens zullen rechtstreeks worden toegezonden aan de autoriteit van de plaats waar degene op wie de huwelijks- of overlijdensakte betrekking heeft, is geboren. Zij zullen daar in de plaatselijke administratie worden opgenomen overeenkomstig de geldende nationale voorschriften.

Uiteraard zullen hierdoor eventuele nasporingen worden vergemakkelijkt. Als de geboorteplaats van een persoon bekend is, staat tevens vast in welk land gegevens omtrent huwelijk of overlijden te vinden zijn. Aldus wordt een controlemogelijkheid geschapen die vooral, wat de huwelijksakten aangaat, van nut zal kunnen zijn voor het tegengaan van bigamie.

Iedere Staat is vrij de ontvangen gegevens te gebruiken op de wijze die hem goeddunkt (artikel 3). Wat het Koninkrijk der Nederlanden betreft, ligt het in het voornemen, van de ontvangen gegevens aantekening te doen houden in de bevolkingsboekhouding.

Het tweede lid van artikel 1 laat voor de Staten de mogelijkheid open, de gegevens niet uit te wisselen, indien zij betrekking hebben op personen die geen onderdanen zijn van de Staat aan welke de kennisgeving zou moeten worden gezonden. Wat het Koninkrijk aangaat, bestaat er op dit ogenblik geen reden om van dit voorbehoud gebruik te maken.

In de overeenkomst is de uitwisseling van gegevens uit geboorte-akten niet voorzien. Tegen deze uitwisseling bestond bezwaar bij een aantal Staten, die niet gaarne zien, dat op hun grondgebied geboren (en verblijvende) vreemdelingen geregistreerd worden in de Staat welks onderdanen zij zijn.

Artikel 2 geeft een omschrijving van de formulieren, terwijl ingevolge artikel 4 de verplichtingen, voortvloeiende uit bestaande of nog te sluiten bijzondere overeenkomsten welke verder gaan dan de onderhavige, onverlet blijven.

De Minister van Justitie,

A. C. W. BEERMAN.

De Minister van Buitenlandse Zaken,

J. LUNS.

De Staatssecretaris van Binnenlandse Zaken,

TH. H. BOT.